

1) Článek 15 osmé směrnice Rady 84/253/EHS ze dne 10. dubna 1984 založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o EHS o schvalování osob pověřených prováděním povinného auditu účetních dokumentů umožňuje všem členským státům úředně schválit osoby, které splňují podmínky uvedené v tomto článku, tedy osoby, které mají v dotčeném členském státě oprávnění provádět povinný audit dokumentů uvedených v čl. 1 odst. 1 téže směrnice a které tuto činnost vykonávaly až do data uvedeného ve zmíněném článku 15, aniž by byly povinny nejprve složit zkoušku odborné způsobilosti.

Zmíněný článek 15 nicméně brání tomu, aby členský stát využil v něm uvedené oprávnění po uplynutí lhůty jednoho roku, která začíná běžet datem použití vnitrostátních předpisů provádějících zmíněnou směrnici, přičemž se v žádném případě nemůže jednat o datum pozdější než 1. ledna 1990.

2) Článek 11 osmé směrnice 84/253 umožňuje hostitelskému členskému státu úředně schválit k výkonu činnosti povinného auditu účetních dokumentů odborníky již schválené v jiném členském státě, aniž by tito odborníci museli složit zkoušku odborné způsobilosti, pokud příslušné orgány zmíněného hostitelského členského státu v souladu se zmíněnou směrnicí shledají jejich kvalifikaci jako rovnocennou té, jež je požadována vnitrostátní právní úpravou jejich státu.

(¹) Úř. věst. C 289, 13.10.2001.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 5. října 2004

ve spojených věcech C-397/01 až C-403/01 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Lörrach): Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) proti Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV (¹)

(Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 93/104/ES — Působnost — Pracovníci zdravotnické záchranné služby, kteří doprovázejí sanitní vozidla v rámci záchranné služby zajišťované Deutsches Rotes Kreuz — Dosah pojmu „silniční doprava“ — Maximální týdenní pracovní doba — Zásada — Přímý účinek — Odchylná úprava — Podmínky)

(2004/C 300/03)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve spojených věcech C-397/01 až C-403/01, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na

základě článku 234 ES, podané rozhodnutími Arbeitsgericht Lörrach (Německo) ze dne 26. září 2001, došlymi Soudnímu dvoru dne 12. října 2001, v řízeních Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) proti Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet a J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátů, R. Schintgen (zpravodaj), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr a K. Lenaerts, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 5. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) a) Článek 2 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989, o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci, jakož i čl. 1 odst. 3 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993, o některých aspektech úpravy pracovní doby, je třeba vykládat tak, že činnost pracovníků zdravotnické záchranné služby, vykonávaná v rámci lékařské záchranné služby první pomoci takové, jaká je předmětem původního řízení, spadá do působnosti uvedených směrnic.

b) Pojem „silniční doprava“ ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice 93/104 je třeba vykládat tak, že se nevztahuje na činnost lékařské záchranné služby první pomoci, a to navzdory tomu, že tato služba spočívá přinejmenším zčásti v používání vozidla a v doprovodu pacienta během převozu do nemocnice.

2) Článek 18 odst. 1 písm. b) bod i) první odrážky směrnice 93/104 je třeba vykládat tak, že stanoví požadavek výslovně a svobodně vyjádřeného souhlasu individuálně uděleného každým pracovníkem k tomu, aby překročení maximální týdenní pracovní doby v délce 48 hodin, jak je upravena v článku 6 uvedené směrnice, bylo platné. V tomto ohledu nepostačuje, aby pracovní smlouva dotčené osoby odkazovala na kolektivní smlouvu, která takové překročení umožňuje.

3) článek 6 bod 2 směrnice 93/104 je třeba vykládat tak, že za okolností takových, jaké jsou dány v původním řízení, brání právní úpravě členského státu, jejímž účinkem je, pokud jde o dobu pracovní pohotovosti na pracovišti („Arbeitsbereitschaft“), kterou zajišťují pracovníci zdravotnické záchranné služby v rámci záchranné lékařské služby první pomoci u organizace, jakou je Deutsches Rotes Kreuz, že umožňuje, případně i prostřednictvím kolektivní smlouvy nebo podnikové dohody uzavřené na základě takové kolektivní smlouvy, překročení maximální týdenní pracovní doby v délce 48 hodin stanovené tímto ustanovením;

— uvedené ustanovení splňuje všechny podmínky požadované k tomu, aby zakládalo přímý účinek;

— vnitrostátní soud, jemuž byl předložen spor probíhající výlučně mezi jednotlivci, je při použití ustanovení vnitrostátního práva přijatých za účelem provedení povinností stanovených směrnici povinen přihlídnout k veškerým pravidlům vnitrostátního práva a vykládat je v co možná největším rozsahu ve světle znění, jakož i účelu této směrnice, aby tak mohlo být dosaženo rozhodnutí, které je v souladu s cílem jí sledovaným. Ve věcech v původním řízení musí tudíž vnitrostátní soud učinit vše, co je v jeho pravomoci, aby zabránil překročení maximální délky týdenní pracovní doby, která je podle článku 6 bodu 2 směrnice 93/104 stanovena na 48 hodin.

(¹) Úř. věst. C 3, 5.1.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pléna)

ze dne 5. října 2004

ve věci C-475/01: Komise Evropských společenství proti
Řecké republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 90 prvního pododstavce ES — Spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů — Zavedení nižší sazby daně pro ouzo, než je sazba zavedená pro jiné alkoholické nápoje — Soulad této sazby daně se směrnici, která nebyla napadena ve lhůtě stanovené článkem 230 ES)

(2004/C 300/04)

(Jednací jazyk: řečtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírcce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-475/01, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 6. prosince 2001, Komise Evropských společenství, (zmocněnci: E. Traversa a M. Condou Durande) podporovaná Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (zmocněnec: K. Manji) proti Řecké republice (zmocněnci: A. Samoni-Rantou a P. Mylonopoulos), Soudní dvůr (plénum), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátu, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric a S. von Bahr (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 5. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska nese své vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 68, 16.3.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-36/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH proti Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (¹)

(Volný pohyb služeb — Volný pohyb zboží — Omezení — Veřejný pořádek — Lidská důstojnost — Ochrana základních hodnot zakotvených vnitrostátní ústavou — „Hry na zabíjení“)

(2004/C 300/05)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírcce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 36/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Německo) ze dne 24. října 2001, které došlo Soudnímu dvoru dne 12. února 2002, v řízení mezi Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH proti Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Právo Společenství nebrání tomu, aby hospodářská činnost spočívající v obchodním provozování her simulujících akty zabíjení byla předmětem vnitrostátního zakazujícího opatření přijatého z důvodů ochrany veřejného pořádku vzhledem ke skutečnosti, že tato činnost zasahuje do lidské důstojnosti.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5. 2002.